

Славчо.

Да, тате.

Грабчо.

Чи тя е една сгодна случка ?

Славчо.

Твърдѣ сгодна.

Грабчо.

Чи тя сочи да бѣде една добра ступанка ?

Славчо.

Нѣма съмнѣніе.

Грабчо.

И чи мжжѣтъ, който ще я земне, ще бѣде твърдѣ благодаренѣ отъ нея ?

Славчо.

Безъ друго.

Грабчо

Една само мжчнотія ся представлява ; страхъ мя е да не бы тя да нѣма толкозѣ имотѣ, колкото може да иска нѣкой

Славчо.

А, тате, имотѣтъ не значи нищо, когато чловѣкъ гледа чи момата, съ която желае да ся ожени, е достойна въ всечко друго.

Грабчо.

А, да мя прощавашъ ты, да мя прощавашъ ! — Това само може да ся каже чи, колкото и да е ограниченѣ имотѣтъ ѣ може чловѣкъ да има полза отъ друга страма.